

עתיד לפקד אותה בתקילה בזמן הגואלה, כי בתקילה תהיה גואלה למלכות ואח"כ תהיה הגואלה לישראל בניה (מק"מ).

המלכות שומרת את נפשות הצדיקים כדי להחזירם למקום בעת התchiaה (شمירה רוחית) ורוא דמלחה רא, כל נפשין דצדיקיא, גניין
וּמִרְיָן תִּהְזֹת בַּרְסֵיָא דַמְלָבָא, וְאֵיה נֶטֶרֶא לוֹן,
לְאַתָּבָא לוֹן לְדִוְבַּתִּיחְוּ וסוד הדבר הוא שבכל נפשות הצדיקים הם גנוים ושמורים תחת כסא המלך שהוא המלכות הנקראת כסא אל ז"א, שם המלכות שומרת אותם בכדי להחזיר להם את נפשם למקום בעת התchiaה, **הַקָּא הַוָּא דְבָתִיב** ופקודתך שמירה רוחית וזה מש"ב על השכינה יפקודתך, דהיינו שזו השכינה שומרה רוחית. **מַאֲיָ וּפְקוּדָתְךָ** ומה הפירוש יפקודתך. **כַּמָּה דָּאַת אָמַר,** (תהלים קט) **פְּקוּדָתוֹ יַקְחֵ אָחָר.** **פְּקוּדָתְךָ, רָא מַטְרוֹנִיתָא דַמְלָבָא,** **דָּבֵל רֹוחֵין אִינּוֹן פְּקָדוֹנִין בַּיְדָהָא** אלא הוא כמו מש"ב 'פקודתו יקח אחר' שהכוונה שאשתו יקח אחר, וכן פה פקודתך הכוונה לאשת ז"א שהוא השכינה שהוא המלכה של המלך שככל הרוחות הם נמצאים בפיקדונך בידי עד עת התchiaה, **הַקָּא הַוָּא דְבָתִיב,** (תהלים לא) **בַּיְדָךְ אֲפֻקֵּיד רֹוחֵי וְגֹו'** וזה מש"ב בפסוק 'בַּיְדָךְ אֲפֻקֵּיד רֹוחֵי' [כן] דהיינו שרוחיו הוא במקום השכינה הנקראת פיקדונך, **וְאֵיה נֶטֶרֶא לוֹן, בְּגִין רָא שְׁמִרָה רֹוחֵי, וְאֵיה נֶטֶרֶת לְהָ**

אור הרשב"י

[כן] והוא ר"ת בא"ר שסוד הפקדון הוא לבאר העליון שהוא יסוד דנוק.

הילימוד היומי

לע"ג פרל פנינה בת משה אהרון ע"ה

והשכינה שומרת את הנפשות שימוש כך נאמר בה 'שומרה רוחית' והוא בכלל שהיא שומרת את רוחיו.

שומרה נפשי – הכוונה למלכות

כִּגְוֹונָא דָא אָמֵר דָוד, (תהלים פו) **שְׁמַרְהָ נֶפֶשִׁי בַּי חֶסֶד אָנָי** וכידוגמת כך אמר דוד על השכינה 'שומרה נפשי כי חסיד אני'. **שְׁמַרְהָ: דָא מַטְרוֹנִיתָא דְמַלְכָא.** **דָא יְהִי נְטוֹרָא נֶפֶשִׁי,** **בְּגִין בַּי חֶסֶד אָנָי** כי מש"ב 'שומרה' הכוונה למלכה של המלך שהוא השכינה שהוא שומרת את נפשי בכלל שאני חסיד. **וּבָכֶל אֲתָר דְבָתִיב סְתָם, דָא מַטְרוֹנִיתָא** וכך הוא בכל מקום שכתו בסתם ולא מבואר מי הוא השומר או האומר הכוונה לשכינה. **כַּמָּה דָאת אָמֵר,** (שמות כד) **וַיַּקְרֵא אֶל מֹשֶׁה** ובמש"ב 'ויקרא אל משה' שהכוונה שהשכינה קראה למשה. (שמות טו) **וַיֹּאמֶר אֶם שְׁמַע תְּשִׁמְעַ בְּקוֹל יְהֹוָה אֱלֹהֵיךְ** וכן מש"ב 'ויאמר אם شמע תשמע בקול ה' אלהיך' הכוונה שהשכינה אמרה אם שמע השמע וגוי ולכן כאן שכתו שומרה נפשי הכוונה למלכות.

כל העצמות יסورو ממקוםן והן יתכללו באותו עצם ניסכוי ב כדי שהם יהיו לעיסה אחת מהם יבנה הגוף מחדש

בְּכָה רַבִּי פְנַחַס, וְאָמֵר, וְלֹא אָמְרִית לְךָ דְשְׁבִינִתָא יְהֹבַת לֵי גְבוּזָן וּמְתָגָן ואז בכחה רבי פנחס בן יאיר אמר וכי לא

הליימוד היומי

לע"ג פרל פנינה בת משה אהרון ע"ה

אמרתי לך רבבי שהשכינה נתנה לי דורוניות ומتنות שהם החידושי תורה שאמרה לך, **וְפָאָה חִילָקִי רַזְבִּינָא לְמַחְמֵי לְךָ, וְשֶׁמְעַנָּא דָא** אשרי חלקך שזכיתך לראות אותה ולשםך את סודותך. אמר לך, **בְּהַחֹזָא זְמָנָא,** **תִּנְחַח הַחֹזָא גַּרְמָא,** **שֶׁאָר גַּרְמִין דִּיְשַׁתְּבָחוֹן מָה יִתְעַבֵּיד מְגַהּוֹן** ושאל את רבבי רבינו פנחס שМОבן מי יהיה באותו הזמן של התחייה עם אותו העצם הקטנה ניסכוי שתשאר בקרב ולא תירקב, אבל קשה מה יהיה עם שאר העצמות שימצאו כבר בעת התחייה. אמר לך, **בְּלָהו יִתְבְּלִילוּ בְּהַחֹזָא גַּבְיוּ דְהָאִי גַּרְמָא,** **וַיִּתְבְּלִילוּ בְּהַדִּיחָה,** **וַיִּתְעַבֵּיד פָּלָא עֲפָה חַדָּא,** **וַתִּמְןֵן יִתְצִיר צִוְּרָא,** **בְּמָה דָאָתָמָר** השיב לך רבבי שככל שאר העצמות יתכללו באותו הנביעה של עצם ניסכוי, והם יתכללו כאחד ואנו יעשה הכל לעיטה אחת ושם יציר ציר הגוף של האדם שיקום בו בעת התחייה ובמו שבעבר למדנו. **הַדָּא הוּא דְכַתִּיב,** (ישעה נח) **וְעַצְמוֹתִיךְ יְחִלְיִין** וזה מש"ב בפסוק 'עצמותיך יהליין'. **מַאי יְחִלְיִין** ומה הפירוש יהליין. **בְּמָה דָאָתָ אָמָר** (הושע ה) **חַלִּין מֵהֶם** אלא הוא כמש"ב 'חלץ מהם' שפירשו סר מהם. **בְּלָהו יִתְעַבֵּרְוִין מִקְיּוּמֵיהֶם,** **וַיִּתְבְּלִילוּ בְּהָאִי גַּרְמָא,** **וְמַהוּ עֲפָה חַדָּא** וכן כאן פירשו שככל העצמות יסورو ממוקומן והן יתכללו באותו עצם ניסכוי בכדי שהם יהיו לעיטה אחת מהם לבני הגוף מחדש. **וְכַדִּין** (ישעה נח) **וְהִיִּת בְּגַן רֹוח וּכְמוֹצָא מִים וְגַ�** ואנו יתקיים מש"ב 'זה יהיה בגן רוח ובמושיע מים שלא יכובו מימי' בב"א. (אמר ר' ע' א מהימנא).

רעה מהימנא

כאשר מגיע הלילה שערי הגיהנים נפתחים

אמר רעה מהימנא, ווי לוז לבני נשא, לאינו אטימין
לבא, סתימין עיניין ואמר הרעה מהימנא אויל להם לבני האדם
 שהם אטומי לב ועיניהם סתוםות, **דלא ידען דבד אתי ליליא,**
תרעין דגיהנם אתפתחו, לאיהי מרה ובזהם לא יודעים שכבר
 מגיע הלילה אז שערי הגיהנים נפתחים, שהם סוד המרה שבגוףו של האדם שהוא מחמס את
 גופה בכדי לעכל את המזון. **ועשנין דיללה דמתפשטין, סלקין עד**
מווחא והעשנים וההבל של המרה עולמים עד המוח ומשום כך האדם ישן. **ובפה**
חילין דיצר הרע, מתפשטין בכל אברין דגופא ואז כמה
 חיללים של היצור הרע מתפשטים בכל אברי הגוף בכדי לעורר אותו לחטא. **ותרעין**
לאיהו לבא דגן עדן [קנא], **מסחתמין ולא מתפתחין.**
דכל נהורין דעיניין, מלבא נפקין [קנב] והשערים של גן עדן שהם
 בסוד עיני האדם הנקראים שערי הלב הם נסתימים בלילה ולא נפתחים, והעיניהם הם בסוד
 שערי הלב מאחר שבכל מאור העין יוצא מהלב.

מותר לבוחלה בשבת; מי טמא? דשוריני
 דעינה באובנתא דלייבא תלו (ראית העין
 תלוי בהבנת הלב).

[קנא] הדמיש אליעזר גורם ותרעין גן עדן
 דאייחו עיניין דלבא.
 [קנב] וכדייתא בעבודה זורה דף בח עמוד ב'
 למחר נפק מר שמואל ודרש: עין שמרדה -